

«سفرهای
استانی» و «دولت
مردمی» می‌توانند
تعامل بوروکراتیک
را از بین ببرند،
نظم بوروکراتیک
را دگرگون سازند
و نظم دیگری
جایگزین سازند.

بدل شود و استقلال فرهنگی، سیاسی و اقتصادی تمام‌عیار داشته باشد و در مسیر توانمندی قرار گیرد، راهی نداریم جز این که یک «امر ملی پایدار» ایجاد کنیم و این مهم را فقط گفتار انقلاب اسلامی، تلقی یادشده از نسبت بین امام و امت و یک نوع «تلقی دین‌ورزانه و مردمی از سیاست» می‌تواند به وجود آورد. تلقی‌های سیاست‌ورزانه مدرن به هیچ وجه نمی‌توانند آن را محقق کنند و در فضای تاریخی ما هم هرگز آن را محقق نکرده‌اند. باید از آثار مخرب این دو قرن سیطره سیاست‌ورزی شبه‌مدرن و نتایج اقتصادی و اجتماعی نولیبرالیسم رها شویم تا دولت مردمی را محقق کنیم. باید سازوکار تحقق جامعه مبتنی بر دوستی و ولایت را پیدا کنیم. پیش از هر چیز باید «طرح تئوریک» مامدون شود و بتواند بنیادهای سیاست اسلامی را بازسازی کند. به نظر سفرهای استانی رئیس‌جمهور و هیئت دولت می‌تواند مدخلی برای آغاز یک نوع سیاست‌ورزی جدید باشد که نیازمند مفهوم‌پردازی و نهادسازی است، البته نمی‌گویم که الآن چنین اتفاقی تماماً رخ داده است؛ بلکه منظورم این است که این سفرها می‌تواند «نقطه شروع» باشد و البته نیازمند صورت‌بندی تئوریک و بسط و تعمیم عملی است.

انواع تعامل میان دولت و ملت

نکته دیگر این است که ما در اقسام و گونه‌های تعامل بین دولتمردان و مردم، سه

